

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10C/133/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714212784
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714212784.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci navrhovateľky N. E., rod. K., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom D. C. XXX, XXX XX M. H., štátna občianka SR proti odporcovi A.Á. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. C. XXX, XXX XX M. H., štátny občan SR o návrhu na určenie výživného na manželku, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý prispievať na výživu navrhovateľky počnúc dňom 2.9.2014 do 31.12.2014 mesačne sumou za mesiac september 2014 48,33 €, za mesiac október 2014 50 €, za mesiac november 2014 140 € a za mesiac december 2014 140 €, a to tak, že výživné splatné na mesiac dopredu je odporca povinný poukazovať k rukám navrhovateľky vždy do 25-teho dňa mesiaca, ktorý predchádza mesiacu, na ktorý sa výživné poskytuje.

Zameškané výživné za obdobie od 2.9.2014 do 31.12.2014 vo výške 378,33 € je odporca p o v i n n ý platiť v pravidelných mesačných splátkach po 30 €, pričom prvá splátka bude splatná k poslednému dňu kalendárneho mesiaca, v ktorom nadobudne právoplatnosť tento rozsudok a ďalšie splátky budú splatné vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca.

V prípade, ak odporca nezaplatí čo i len jednu splátku riadne a včas, stáva sa splatným celý dlh.

V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a.

Súd navrhovateľke p r á v o na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Zvolen súdny poplatok vo výške 16,50 € v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 02.09.2014 bol na tunajší súd doručený návrh navrhovateľky zo dňa 28.08.2014, ktorým žiadala, aby súd zaviazal odporcu prispievať na jej výživu výživným vo výške 140 € mesačne počnúc dňom 1.9.2014 vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred. Taktiež žiadala zaviazat' odporcu nahradiť jej trovy konania.

Svoj návrh zdôvodnila tým, že dňa 25.8.1999 uzavrela s odporcom manželstvo, z ktorého sa dňa 9.2.2004 narodil syn A.. V súčasnosti je evidovaná na úrade práce a je dlhodobo práceneschopná. Jej mesačný príjem pozostáva zo sumy 18,39 € a rodinné prídavky na maloletého poberá odporca. Odporca po predchádzajúcich nezhodách medzi nimi vyplývajúcich z toho, že nadviazal známosť s inou ženou opustil začiatkom júla 2014 ich spoločnú domácnosť, odvtedy chodí len pozerat' sporadicky syna. Odporca má žiť s novou priateľkou a jej na výživu už dlhšie obdobie nič neprispieva. Len na základe vlastného uváženia asi 2 krát do mesiaca urobí nákup za cca 20 €, ktorý donesie a zároveň príde pozrieť syna. Odporca si je vedomý, že jej zdravotný stav potrebuje diétne stravovanie, ktoré nevie dodržiavať. Rodinné prídavky si ponecháva naďalej s odpoveďou, že im zato robí nákup. Na dieťa neprispieva

nič. Odporca pracuje vo Zvolene ako sanitár v NRC Kováčová s mesačným zárobkom cca 380-400 € a zároveň je živnostníkom kde má priemerný príjem cca 500-800 €. Odporca platí nájomné za byt, elektrinu, vodu a telefón. Ona sa stará o maloletého syna.

Dňa 17.10.2014 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie odporcu zo dňa 16.10.2014, v ktorom žiadal aby súd návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že navrhovateľka dlhodobo nepracuje a nikdy sa nesnažila nájsť si riadne a primerané zamestnanie, pričom sa odvolávala na svoj zdravotný stav, ktorý jej to nemá umožňovať. Je síce pravdou, že navrhovateľka trpí cukrovkou, avšak toto ochorenie nebráni nájsť si primerané zamestnanie, pretože zatiaľ nie je ani na trvalom, ani na čiastočnom invalidnom dôchodku. Ide skôr o zneužívanie tohto ochorenia k tomu, aby si vynútila manželské výživné, pretože s ňou nebýva v spoločnej domácnosti a medzi účastníkmi existujú v súčasnosti nezhody v takom rozsahu, že spolunažívanie už nie je dlhodobo možné. Súčasne poukázal nato, že navrhovateľka podala dňa 9.9.2014 návrh na rozvod manželstva. Odporca tiež poukázal na skutočnosť, že z jeho príjmu boli doposiaľ platené všetky náklady na domácnosť a to nielen nájomné, elektrická energia, telefón a voda, ale aj potraviny a základné potreby pre domácnosť. Sama navrhovateľka uvádza, že jej jediným pravidelným mesačným príjmom je peňažný príspevok ÚPSVaK na kompenzáciu zvýšených výdavkov na diétne stravovanie vo výške 18,39 € z čoho vyplýva, že financovanie celého chodu domácnosti spočívalo na ňom. On má mesačný príjem cca 460 € mesačne, pričom mu zamestnávateľ zráža zo mzdy na základe súdnych rozhodnutí a notárskych exekučných zápisníc čiastku cca 200 € za poskytnuté a nesplácané pôžičky, z ktorých boli financované potreby pre domácnosť. Odporca upozornil aj nato, že už nevykonáva podnikateľskú činnosť, ktorú ukončil z dôvodu jej nerentability a neefektívnosti, takže okrem mzdy nemá iný príjem.

Po prejednaní veci súd následne rozhodol o návrhu navrhovateľky rozsudkom č.k. 10C 133/2014-40 zo dňa 5.11.2014, ktorým návrhu navrhovateľky čiastočne vyhovel, keď zaviazal odporcu prispievať na výživu navrhovateľky od 2.9.2014 sumou 100 € mesačne vždy do 25-teho dňa mesiaca, ktorý predchádza mesiacu, na ktorý sa výživné poskytuje, k rukám navrhovateľky. Zameškané výživné za obdobie od 2.9.2014 do 30.11.2014 vo výške 296,67 € zaviazal odporcu platiť v splátkach spolu s bežným výživným po 20 € mesačne pod hrozbou straty výhody splátok. V prevyšujúcej časti súd návrh zamietol. O trovách konania súd rozhodol tak, že navrhovateľke právo na náhradu trov konania nepriznal. Súd vo veci rozhodol s poukazom nato, že vykonaným dokazovaním mal preukázané, že v čase vyhlásenia rozsudku boli účastníci manželmi, pričom títo už od podania návrhu nežili v spoločnej domácnosti a v zásade spoločne nehospodárili. Súd vychádzal z toho, že príjem navrhovateľky v rozhodnom období predstavovala len sociálna dávka-peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov na diétne stravovanie mesačne v sume 18,39 € a odporca mal príjem zo závislej činnosti s tým, že jeho čistá priemerná mesačná mzda za posledných 12 mesiacov bola vo výške cca 468 €. Pri posudzovaní životnej úrovne oboch manželov súd prihliadol k tomu, že z príjmu odporcu je mesačne uhrádzaná suma cca 200 € na úvery, ktoré vznikli za trvania manželstva a boli zobraté pre účely rodiny. Taktiež však súd zobral do úvahy, že odporca mal príjem aj zo živností, konkrétne v roku 2013 to bolo priemerný mesačný príjem vo výške cca 195 € a pri svojom výsluchu odporca uviedol, že aj v roku 2014 mal príjmy zo živnosti mesačne v čistom cca 200-300 € s tým, že živnosť vykonával do septembra 2014 a túto následne zrušil ku dňu 16.10.2014 z dôvodu nedostatku práce, ako i z dôvodu, že nebol na tom psychicky dobre. Pri posudzovaní životnej úrovne účastníkov súd okrem ich príjmov, výdavkov, rozsahu starostlivosti o spoločné dieťa prihliadol aj na konkrétnu mieru potrieb danú povahou ich práce, a to najmä u odporcu výdavkami na dochádzanie do zamestnania, ako i spôsobom života a neposlednom rade ich zdravotným stavom. Na základe týchto skutočností dospel súd k záveru, že životná úroveň manželov nie je rovnaká, v dôsledku čoho určil výšku výživného, ktorou je odporca povinný prispievať navrhovateľke v sume 100 € mesačne, keď súd zobral do úvahy čiastočné dobrovoľné plnenie si vyživovacej povinnosti odporcu voči navrhovateľke formou úhrady nájomného za byt mesačne 120 €. Ukončenie podnikateľskej činnosti vyhodnotil tak, že sa tento vzdal bez dôležitého dôvodu nejakého zárobku. U navrhovateľky mal preukázané, že je na dlhodobej PN a preto nemá možnosť zvýšiť si svoje príjmy nejakou zárobkovou činnosťou.

Na základe odvolania odporcu proti rozsudku č.k. 10C/133/2014-40 zo dňa 5.11.2014 Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením č.k. 13Co/121/2015-58 zo dňa 7.4.2015 tento rozsudok zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. Dospel k záveru, že pre rozhodovanie o manželskom výživnom do budúcnosti je dôležitá skutočnosť, že manželstvo účastníkov bolo medzičasom rozvedené, čo zistil odvolací súd vo vlastnej réžii a bol to jeden z dôvodov, pre ktorý

rozsudok okresného súdu zrušil. Tiež poukázal na tvrdenie odporcu, že navrhovateľka si prostriedky na svoju obživu môže zaobstaráť prácou, čo môže dokázať vyjadrením z pracovného konkurzu s tým, že toto vyjadrenie malo byť založené v spisovom materiáli, keď odporca tvrdil, že ho prikladal v prílohe, avšak v spise sa nenachádza. Odvolací súd preto uložil okresnému súdu, aby v ďalšom konaní preveril, či naozaj navrhovateľka zaujala na nejakom pracovnom konkurre negatívne stanovisko k svojmu zamestnaniu. Tiež poukázal nato, že v spisovom materiáli nie je podklad k záveru vyslovenému I.stupňovým súdom, že zrušenie živnosti odporcom bolo vzdaním sa príjmu bez dôležitého dôvodu, keďže odporcu nie je možné nútiť aby podnikal, ak z toho nemá žiadny výnos, resp. mu to nedovoľuje zdravotný stav. Taktiež odvolací súd uložil okresnému súdu prihliadnúť na námietku odporcu, že navrhovateľka žila v jednej domácnosti s priateľom, ktorý jej finančne prispieval. Taktiež odvolací súd trval na tom, že nie je možné obísť skutočnosť, že odporca exekučne uhradza dlhy vzniknuté z pôžičiek vynaložených na spoločnú domácnosť, ktorými bola zvýšená materiálna úroveň oboch manželov.

Podľa § 226 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „ O.s.p.“), ak bolo rozhodnutie zrušené, a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd I.stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 13.7.2015, na ktoré sa dostavila navrhovateľka i odporca, pričom obaja mali doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas. Súd vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol.

Súd vychádzajúc z doterajšieho dokazovania listinnými dôkazmi ako i ďalšími listinnými dôkazmi a to: vyjadrením k uchádzačovi o zamestnanie zo dňa 3.11.2014 fy OdriStav s.r.o., faktúrou č.1400405 zo dňa 30.11.2014, príjmovým pokladničným dokladom č.P1/155 zo dňa 20.5.2015, platobným dokladom SIPO II za obdobie jún 2015 na meno navrhovateľky, potvrdením o dočasnej PN navrhovateľky zo dňa 16.1.2015, oznámením Daňového úradu Banská Bystrica, pobočka Zvolen zo dňa 11.6.2015, výsluchom oboch účastníkov a oboznámením sa s obsahom pripojených spisov tunajšieho súdu I2P 31/2014 najmä rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 9.1.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.1.2015, a tiež spisu 15P 33/2014 najmä potvrdením o výške príjmu odporcu zo dňa 15.9.2008 za obdobie od novembra 2013 do októbra 2014 a potvrdením o príjme odporcu zo dňa 30.6.2015 vystavené NRC Kováčová za obdobie od novembra 2014 do mája 2014 zistil tento skutkový stav.

Zo sobášneho listu účastníkov zo dňa 30.9.1999 mal súd preukázané, že títo uzavreli manželstvo dňa 25.9.1999 v Q..

Zo správy ÚPSVaR Zvolen oddelenie peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností zo dňa 11.9.2014 súd zistil, že navrhovateľke je poskytovaný peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov na diétne stravovanie od 1.6.2008 doteraz vo výške 18,39 € mesačne.

Zo správy ÚPSVaR Zvolen, oddelenie sprostredkovania a poradenstva zo dňa 12.9.2014 ako i zo správy ÚPSVaR Zvolen, oddelenie pomoci v hmotnej núdzi zo dňa 18.9.2014 súd zistil, že navrhovateľka je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 1.3.2007 a evidencia stále trvá s tým, že pred evidenciou nemala zamestnávateľa, bola dobrovoľne nezamestnaná. Navrhovateľka nie je v evidencii poberateľov pomoci v hmotnej núdzi.

Zo správy ÚPSVaR Zvolen, oddelenie štátnych sociálnych dávok zo dňa 12.9.2014 súd zistil, že navrhovateľke v súčasnosti nie sú vyplácané žiadne štátne sociálne dávky.

Zo správy Sociálnej poisťovne, pobočka Zvolen zo dňa 22.9.2014 súd zistil, že navrhovateľka nie je v súčasnosti evidovaná v registri poisťencov Sociálnej poisťovne a posledná registrácia bola v roku 2007. Dotyčná nepoberá žiadnu dávku vyplácanú sociálnou poisťovňou.

Z potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti občana/uchádzača o zamestnanie súd zistil, že sa týka navrhovateľky, je tu uvedená diagnóza číslom podľa MKCH: E10.60 s tým, že je neschopná práce od 1.9.2013, deň vystavenia potvrdenia o dočasnej PN 2.9.2013 Z.. A. C., všeobecným lekárom. V kolónke trvanie dočasnej pracovnej neschopnosti (potvrdiť vždy k poslednému dňu v mesiaci) je uvedené PN trvá, dátum 30.9.2013, 19.11.2013, 21.1.2014, 24.3.2014, 30.7.2014, 27.5.2014 a 1.10.2014.

Zo správy obce Breziny zo dňa 3.10.2014 súd zistil, že účastníci konania bývajú v prenajatom obecnom byte v obci Breziny so svojim maloletým synom A. E., nar. X.X.XXXX a v mieste trvalého bydliska užívajú dobrej povesti. Ich vystupovanie na verejnosti je slušné. Navrhovateľka je nezamestnaná, v obci C. nemajú žiaden nehnuteľný majetok, používajú staršie osobné motorové vozidlo. O ich majetkových pomeroch im nie je viac známe. Správu podal X. U., starosta obce.

Zo správy Národného rehabilitačného centra Kováčová zo dňa 16.9.2014 súd zistil, že odporca dosiahol za obdobie od septembra 2013 do augusta 2014 celkovú čistú mzdu vo výške 5.615,64 €. Pracovný pomer vznikol odporcovi v tejto organizácii 15.9.2008 s tým, že v tejto organizácii pracuje ako sanitár, do práce dochádza podľa vypracovaného rozpisu služieb bez absencií, pracovné povinnosti si plní zodpovedne, má pozitívny prístup k pacientom i k spolupracovníkom, je komunikatívny a spoločenský. Počas trvania pracovného pomeru v ich zariadení nebolo potrebné riešiť žiadne pochybenia v práci. V súčasnosti si v rámci osobného voľna dopĺňa vzdelanie štúdiom na strednej zdravotníckej škole.

Zo správy Daňového úradu Banská Bystrica, pobočka Zvolen zo dňa 16.9.2014 súd zistil, že odporca v podanom daňovom priznaní typ B za zdaňovacie obdobie 2013 zo dňa 28.3.2014 uviedol príjmy podľa § 5-zo zamestnania vo výške 6.217,51 €, príjmy podľa § 6-príjmy zo živnosti 3.912 €, výdavky podľa § 6-výdavky zo živnosti 1.564,80 €, základ dane 7.731,85 €, daň (daňová povinnosť) 49,39 €, nárok na daňový bonus 254,64 €.

Z výpisu zo živnostenského registra SR na internete zo dňa 4.11.2014 vedeného Okresným úradom Zvolen súd zistil, že je tu registrovaný podnikateľský subjekt pod obchodným menom Ján Kizek, IČO: 43 259 022, miesto podnikania 962 61 Breziny 136 s tým, že podnikateľský subjekt ukončil svoju činnosť k 16.10.2014.

Z potvrdenia o dočasnej PN občana/uchádzača o zamestnanie zo dňa 16.1.2015 súd zistil, že sa týka navrhovateľky s tým, že ako diagnóza podľa MKCH je uvedené G 44.8 je neschopná práce od 16.1.2015 a schopná práce od 1.4.2015, na druhej strane je uvedené trvanie dočasnej PN s tým, že posledný záznam je 31.3.2015 „ PN trvá“. Odtlačok pečiatky a podpisu ošetrojúceho lekára na tomto potvrdení je nečitateľný.

Z oznámenia Daňového úradu Banská Bystrica, pobočka Zvolen zo dňa 11.6.2015 súd zistil, že daňový subjekt A. E., nar. XX.X.XXXX uviedol v podanom daňovom priznaní typ B za zdaňovacie obdobie 2014 zo dňa 31.3.2015 nasledovné údaje: príjmy podľa § 5 -zo zamestnania 7024,52 €, príjmy podľa § 6 - príjmy zo živnosti 5677 €, výdavky podľa § 6 -výdavky zo živnosti 2270,86 €, základ dane 9.489,75 €, daň (daňová povinnosť) 357,78 €, nárok na daňový bonus 256,92 €, daň znížená o daňový bonus 100,86 €. Z faktúry (oprava) č.1400405 zo dňa 30.11.2014 súd zistil, že ako dodávateľ je tu uvedená fy TOP. T.s.r.o., IČO: 36 624 101, ako odberateľ je uvedený N. S., O.B. XXXX/XX, XXX XX T. s tým, že ako označenie dodávky je uvedené dobropisovanie k ukončeniu nájmu od 11.11.2014 do 31.12.2014 za nájom a služby, pričom celkovo je na faktúre uvedený preplatok -620,81 €, dátum splatnosti 12.12.2014.

Z príjmového pokladničného dokladu č.P1-155 zo dňa 20.5.2015 súd zistil, že ako príjemca je tu uvedená obec C., prijaté od p. N. E. suma 130,26 €, v účele je uvedené nájom, apríl 2015, SPL.1/2015, FA 9/2015. Z platobného dokladu SIPO II, ev. číslo 9100718075 za obdobie jún 2015 súd zistil, že v popise položky je uvedená elektrina, záloha 70 €, voda 10 €, meno a adresa platiteľa N. E., spolu na úhradu 80 €.

Z vyjadrenia k uchádzačovi o zamestnanie zo dňa 3.11.2014 súd zistil, že bol vystavený Adrianou Feriancovou-konateľkou fy OdriStav s.r.o., IČO: 46 274 481, v ktorom je uvedené, že na základe odporúčania A. E. mali záujem zamestnať v ich fy na pozíciu -predavačka p. N. E., ktorá sa uchádzala u nich o prácu v marci 2013, pričom na základe osobného stretnutia usúdili, že neprejavila dostatočný záujem o prácu a možnosť zamestnať sa vôbec.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 12P 31/2014 súd zistil, že v tomto konaní bolo rozhodnuté rozsudkom sp.zn. 12P 31/2014-76 zo dňa 9.1.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.1.2015, a ktorým súd rozviedol manželstvo N. E., nar. XX.X.XXXX a A. E., nar. XX.X.XXXX uzatvorené dňa 25.9.1999. Zároveň súd schválil rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej zveril maloletého A. E., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti otca s tým, že ho tento bude zastupovať a spravovať jeho majetok a matku zaviazal prispievať na jeho výživu mesačným výživným 30 % životného minima. Styk maloletého s matkou neupravil.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn. 15P 33/2014 súd zistil, že v tomto konaní bol podaný návrh otca A. E., nar. XX.X.XXXX na úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu A. E., nar. X.X.XXXX, matka maloletého N. E., nar. XX.X.XXXX. Vo veci zatiaľ nebolo rozhodnuté s tým, že posledné pojednávanie dňa 11.6.2015 bolo odročené na deň 3.9.2015 za účelom urobenia dopytu na zamestnávateľa otca maloletého, za účelom dokazovania ohľadne zistenia výšky výdavkov na maloletého, ako aj výdavkov na strane otca.

Z potvrdenia zamestnávateľa NRC Kováčová, IČO: 00518140 zo dňa 18.11.2014 (zažurnalizované v spise 15P 33/2014 na čl.93) týkajúce sa zamestnanca A. E., nar. XX.XX.XXXX súd zistil, že v mesiaci september 2014 mal čistú mzdu 462,91 €, výkony rozhodnutia 196,36 €, v mesiaci október 2014 čistá mzda 447,04 € , výkony rozhodnutia 185,78 €.

Z potvrdenia zamestnávateľa NRC Kováčová, IČO: 00518 140 (zažurnalizované v spise 15P 33/2014 na čl. 165) týkajúce sa zamestnanca A. E., nar. XX.X.XXXX zo dňa 30.6.2015 súd zistil, že v mesiaci

november 2014 mal čistý príjem 817,49 €, zrážky plus exekúcie 419,14 €, v mesiaci december 2014 mal čistý príjem 513,38 €, zrážky plus exekúcia 91,67 €, v mesiaci január 2015 mal čistý príjem 450,85 € a zrážky plus exekúcie 183,54 €.

Z vyluču navrhovateľky na pojednávaní súd zistil, že odporca sa odsťahoval z bytu v mesiaci september 2014. Neprispeva na stravu, na domácnosť, na lieky a ďalšie veci. Naposledy urobil nákup v mesiaci august asi v hodnote 20 € a v tom mesiaci jej poskytol aj finančný príspevok v hotovosti 20 €. Od 1.9.2014 jej raz poskytol rodinné prídavky na dieťa, ktoré poberal on, v mesiaci september a október zaplatil stravu pre maloletého syna vo výške 24 €, za mesiac september a október uhradil nájom za byt vo výške 120 €, elektrinu a vodu už za tieto mesiace neuhradil rovnako ako telefóny. Ešte v mesiaci september a október zaplatil synovi dochádzku do školy vo výške 20 €. Jej príjmy pozostávajú len z príspevku na diétne stravovanie vo výške 18,39 €, ďalšie príjmy nemá, je evidovaná ako nezamestnaná, momentálne na PN. Nárok na sociálne dávky jej nevznikol, pretože s manželom prekročovali životné minimum a on bol ešte aj živnostník. Prídavky na dieťa poberal doteraz odporca, tento mesiac je otázný už si to prehlásila na seba, ale nevedela či to vyplatia už jej alebo ešte odporcovi. Na otázku súdu, z akého dôvodu je na PN uviedla, že je diabetička s komplikáciami. Pokiaľ ide o jej výdavky uviedla, že ich má na lieky asi 100 € mesačne, konkrétne na Detralex, Tiogant, Lirika, inzulín s príslušenstvom, dezinfekcie, tampóny, Kvarelin, Acidokyselina s tým, že tieto lieky momentálne neužíva, pretože sú to síce lieky na predpis ale sú tam doplatky na ne a nemá v súčasnosti peňažné prostriedky na ich zakúpenie. Platí poplatky aj za vyšetrenia, nejedná sa o poplatky, ktoré sa platia za vyšetrenia na konkrétny čas, ale aby sa vôbec dostala na termín na vyšetrenie. Niektoré sa platia ročne, niektoré individuálne za jednotlivé vyšetrenia. Ďalšie výdavky má na nájom 120 €, voda 100 € spolu s elektrikou mesačne všetko, telefón s internetom 60 € s tým, že sa jedná o dva telefóny, ktoré boli uzavreté na jej meno, jeden jej odporca teraz vrátil, ale nie je možné ho vypovedať, pretože sú tam zmluvné pokuty. Výdavky na bežné ako i diétne stravovanie sú 100 € mesačne, výlučne na ňu, plus oblečenie, plus hygienické potreby 40 €. Práčku s chladničkou, televízorom a počítačom si odporca odsťahoval a je otázný, či si tieto bude musieť zakúpiť a s tým bude mať spojené zvýšené ďalšie výdavky. Odporca neprispeva na výživu maloletého, pričom ona si návrh na určenie výživného nepodala, mala zato, že táto otázka sa bude riešiť v rámci rozvodového konania. Poprela, že by jej odporca prispel v mesiaci september sumou 20 € na lieky, bolo to len v mesiaci august, o čom má aj doklad, keby prispel aj v septembri bol by na to tiež vystavený doklad. Tiež uviedla, že na PN je prerušované od roku 2007, čiastočný invalidný dôchodok si nevybavila z dôvodu, že sú tam potrebné ďalšie vyšetrenia, na ktoré nemá peniaze a na niektoré vyšetrenia sa čaká aj pol roka a v tom čase sú niekedy už tie prvé vyšetrenia neaktuálne. Potvrdila, že má priateľa, ale nežijú spoločne, on má svoj byt na S., prispeva jej na stravu, pretože to nemá z čoho platiť. K priateľovi odišla z dôvodu, že odporca ich doma týral psychicky tým, že im každý deň pripomínal z koho peňazí žijú.

Na ďalšom pojednávaní navrhovateľka uviedla, že je pravdou, že s ňou býval priateľ, ale do konca roku 2014 si ešte platil byt na S. vo výške 302 € a jej finančne vypomáhal tým, že jej prispeval týždenne na stravu a doplatky za lieky mesačne asi v sume do 200 €. Na otázku súdu uviedla, že z tejto sumy boli asi doplatky na lieky v hodnote 10 €, pretože bola v situácii, že si musela vyberať lieky kde boli nulové alebo minimálne doplatky a zvyšok bol na stravu pre ňu a pre syna. Tiež za ňu platil priateľ aj pôžičku 30 € mesačne. Po pojednávaní, na ktorom bol pôvodne vyhlásený rozsudok zistila, že v mesiaci november už odporca neuhradil nájomné za byt, čiže tých 120 € zaplatil len v mesiaci september a október a v ďalších mesiacoch už nie. Tento nedoplatok na nájomnom spláca v splátkach. Na otázku súdu, aby sa vyjadrila k tvrdeniu odporcu ohľadne jej nezájmu pracovať vo fy kde bola na pracovnom pohovore uviedla, že to bola fy so stavebninami asi OdriStav s tým, že to boli známy jej manžela a hľadali predavačku, tak sa bola zaučiť. Pravdou je, že mala problém robiť s počítačom, veľmi jej to nešlo a v podstate už na obed jej povedali, že môže ísť domov, napriek tomu tam zostala až do poobedia a potom jej pani povedala, že sa ozvú, ale už sa neozvali. Na otázku súdu, kedy bola v rozhodnom období t.j. od 2.9.2014 do 20.1.2015 na PN uviedla, že okrem dvoch dní bola stále, potom jej klesol veľmi cukor tak znovu musela ísť na PN. V súčasnosti je vedená ako uchádzač o zamestnanie, pretože pobera dávkou v hmotnej núdzi a príspevok na bývanie, ale stále je ešte PN. Tiež uviedla, že priateľ v januári 2015 uhradil celé náklady na bývanie, teda 200 €, v čom bol nájom i elektrika. Dávka v hmotnej núdzi jej bola prvý krát vyplatená v mesiaci marec 2015 po právoplatnosti rozvodu manželstva. Tvrdila, že má vedomosť, že si odporca stále privyrába, naposledy bol videný na K. v časti F. pod poštou. Tiež spochybnila, či sú odporcom pravidelne uhrádzané tie pôžičky, pretože jej tiež vyvolávajú z tých rôznych spoločností ohľadne úhrad. Trvala na tom, že prácu si opakovane hľadala, ale kvôli jej zdravotnému stavu sa jej to nedarí.

Z vyluču odporcu na pojednávaní súd zistil, že s návrhom nesúhlasí, keďže podľa jeho názoru by si navrhovateľka mohla zvýšiť svoje príjmy prácou, o ktorú však nikdy nemala záujem. Keď niekde začala

pracovať, tak to bolo vždy iba na krátko s tým, že sa jej veľmi rýchlo zbavili, naposledy na jeho naliehanie sa zamestnala v stavebninách ako predavačka, avšak ani o túto prácu nejavila žiaden záujem, čo mal písomne potvrdené aj od majiteľky firmy. On má v súčasnosti príjem v čistom cca 430-450 € mesačne, okrem toho mal príjmy zo živnosti mesačne v čistom cca 200-300 € v tomto roku. Naposledy pracoval na živnosť v septembri 2014, ale keďže už bolo málo roboty, tak živnosť zrušil. V súčasnosti žije v záhradnej chatke, kde má výdavky na energie cca 100 € mesačne (elektrika plus voda). Okrem toho mu z platu strhávajú na exekúcie asi 200 € mesačne. Na otázku súdu, načo boli tieto úvery, resp. pôžičky zobraté uviedol, že 2 krát sa brala pôžička na vyplatenie nedoplatku za elektriку, jeden krát pôžička na tovar, keďže mal chovprodukt a ešte sa zakupovali nejaké spotrebiče do domácnosti. Má výdavky na stravu 50 € mesačne, mobil 40 € mesačne, cesta do zamestnania zo K. H. E. 40 € mesačne, pričom dochádza autom. Poprel, že by neprispieval synovi, keďže okrem toho čo uviedla navrhovateľka mu každý týždeň dal 8 až 10 € do ruky, keď dochádzal do školy. On ho vyzdvihoval na stanici a vozil do školy na T.. Ešte mu v mesiaci september zakúpil školské potreby asi v hodnote 20 € (zošity, pravítka atď.) a navrhovateľke ešte v septembri 2014 dal v hotovosti sumu 20 € na lieky. Trval na tom, že PN navrhovateľky je cielená, aby sa nemusela zamestnať. Uviedol, že nie je pravdivé jej vyjadrenie, že nemala peniaze na dokončenie vyšetrenia jej zdravotného stavu za účelom vybavenia si invalidného dôchodku, pretože tieto mala kompletne, bola aj pred komisiou, ktorá to riešila, avšak dala jej málo percent, resp. bodov. Potvrdil, že nevie preukázať vyplatenú sumu 20 € v mesiaci september na lieky, pretože jej to dával na stanici a myslel si, že to nebude popierať. Čo sa týka zrušenej živnosti potvrdil, že bola zrušená k 16.10.2014, čakal do poslednej chvíle, či sa neobjaví ešte nejaká zákazka, ale vlastne ani nebol veľmi schopný pracovať, lebo na tom nebol psychicky dobre, pretože byť neopustil celkom dobrovoľne, čo však tiež nevedel preukázať. Dôvodom na opustenie spoločnej domácnosti malo byť to, že navrhovateľka žije s priateľom. Na ďalšom pojednávaní uviedol, že dôvodom jeho odchodu zo spoločnej domácnosti bolo, že navrhovateľka nikdy nechcela pracovať, hoci on mal dve, bolo aj obdobie, keď mal 3 zamestnania, ale keď začal mať problémy tak mu nechcela pomôcť. Potvrdil, že čo sa týka vyjadrenia fy OdiStav sú to jeho známy, ale až po roku sa dozvedel, že ako sa navrhovateľka správala pri tom uchádzaní o zamestnanie, že nevedela osloviť zákazníka, zaujímala sa o odchod domov a riešila hlavne to, že nemôže nastúpiť, keďže je na PN. Trval na tom, že navrhovateľka by sa mohla zamestnať aj v zdravotníctve, keďže je vyučená ako zdravotná sestra minimálne ako sanitárka. Tvrdil, že živnosť zrušil z dôvodu, že sa mu s ňou nedarilo, možno do mesiaca september 2014 mal väčšie zákazky a preto mal aj väčšie príjmy oproti predchádzajúcemu roku, ale vzhľadom k týmto udalostiam, ktoré sa stali, už nebol schopný toľko robiť a preto živnosť ukončil. Potvrdil, že od mesiaca november 2014 už nájomné neuhradil, pretože tam nebýval. Pokiaľ mal v novembri 2014 príjem vo výške 817,49 € bolo to preto, že tam boli zahrnuté aj odmeny, ale tým pádom mal aj vyššie zrážky z exekúcie. Poprel, že by si ďalej privyrábal popri práci, pretože to robí iba pre kamarátov a známych, ktorí mu inokedy predtým pomohli.

Podľa § 71 ods.1 Zákona o rodine manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 75 ods.1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods.1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods.1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu 3 rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 160 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak súd uloží v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Prvostupňový súd v rámci nového prejednávania veci po zrušení pôvodného I.stupňového rozsudku v zmysle záverov odvolacieho súdu vec opätovne skutkovo a právne posúdil, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľky voči odporcovi je čiastočne dôvodný.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že účastníci konania v čase podania návrhu boli manželmi s tým, že ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 12P 31/2014-76 zo dňa 9.1.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.1.2015, na základe čoho týmto dňom vyživovacia povinnosť účastníkov ako manželov zanikla. Taktiež mal súd preukázané, že účastníci v rozhodnom čase nežili v spoločnej domácnosti a v zásade spoločne nehospodárili. V rámci prípravy pojednávania si súd obstaral potrebné podklady pre vyslovenie záveru ohľadne životnej úrovne oboch manželov, t.j. ich osobných, príjmových a ďalších majetkových pomerov, výdavkov a iných skutočností potrebných pre posúdenie zákonných kritérií. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že navrhovateľka od času odkedy si uplatnila nárok na manželské výživné poberala len sociálnu dávku - peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov na diétne stravovanie mesačne vo výške 18,39 € a tento jej príjem bol zvýšený len peňažným príspevkom od jej priateľa v mesiacoch september až december 2014 vo výške 200 € mesačne. Taktiež z výsluchu navrhovateľky súd zistil, že v mesiaci január 2015 jej ešte navyše jej priateľ uhradil aj celé náklady za bývanie, teda sumu 200 €. Pokiaľ ide o odporcu, tam mal súd preukázané z potvrdenia jeho zamestnávateľa o príjme, že jeho čistá mzda po odpočítaní zrážok z titulu výkonov rozhodnutia (exekúcie) predstavovala v mesiaci september 2014 sumu 266,55 € (čistá mzda 462,91 € , - výkon rozhodnutia 196,36 €), v mesiaci október 2014 sumu 261,26 € (447,04€ -185,78 €), v mesiaci november 2014 sumu 398,35 € (817,49 -419,14) kedy mu boli vyplatené odmeny za daný rok, v mesiaci december 2014 sumu 421,71 € (513,38 € - 91,67 €) a v mesiaci január 2015 267,31 € (450,85 - 183,54 €), pričom u tohto zamestnávateľa bol vyplácaný aj daňový bonus vo výške 21,41 € mesačne. Súd teda prihliadol k tomu, že z príjmu odporcu je mesačne uhrádzaná suma cca 200 € za úvery, ktoré vznikli za trvania manželstva a boli zobraté pre účely rodiny.

Zo správ Daňového úradu Banská Bystrica, pobočka Zvolen súd zistil, že v roku 2013 mal odporca priemerný mesačný príjem zo živnosti 195,60 € (príjmy zo živnosti -výdavky zo živnosti = 2347,20 € / 12 mesiacov) a v roku 2014 mal priemerný mesačný príjem zo živnosti 378,46 € (príjmy zo živnosti -výdavky zo živnosti = 3406,14 € / 9 mesiacov- keďže v októbri 2014 už odporca podľa vlastného vyjadrenia živnosť reálne neprevádzkoval). Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že životná úroveň odporcu ako manžela navrhovateľky bola v období od podania návrhu do konca roku 2014 vyššia ako jej životná úroveň. Pri posudzovaní životnej úrovne oboch účastníkov súd okrem ich príjmov, výdavkov, rozsahu starostlivosti o spoločné dieťa, prihliadol aj na konkrétnu mieru potrieb danú ich povahou práce, najmä u odporcu výdavkami na dochádzanie do zamestnania, ako i spôsobom života a v neposlednom rade zdravotným stavom účastníkov, predovšetkým na strane navrhovateľky, ktorá má pravidelné výdavky na lieky. Súd následne vychádzajúc zo záveru, že životná úroveň účastníkov ako manželov nie je rovnaká, určoval výšku výživného, ktorou je odporca povinný prispievať navrhovateľke a túto vzhľadom na schopnosti a možnosti povinného ako i na odôvodnené potreby oprávnenej určil v mesiacoch september a október 2014 na sumu 50 € (v mesiaci september pomerná časť od 2.9.2014 vo výške 48,33 €), keď u odporcu vychádzal z príjmu zo zamestnania vo výške cca 260 € mesačne a z príjmu zo živnosti cca 380 € mesačne t.j. spolu 640 € s tým, že pokiaľ od tejto sumy odčítal všetky čiastky uvádzané odporcom, ktoré mal ako výdavky t.j. 100 € bývanie, 50 € strava, 40 € mobil, cesta do zamestnania 40 €, strava pre maloletého 25 €, nájom za byt 120 €, cestovné pre syna 20 € a vreckové pre syna 35 € zostáva čiastka 210 €. Výšku výživného v mesiacoch november a december určil vo výške 140 €, keďže v týchto mesiacoch príjem odporcu bol v podstate nezmenený a v týchto mesiacoch už odporca nemal výdavok týkajúci sa nájomného za byt, ktorý obýva navrhovateľka so synom vo výške 120 €. Pokiaľ ide o navrhovateľku, tam mal súd z vykonaného dokazovania preukázané, že v rozhodnom období mala len príjem zo sociálnej dávky (príspevok na diétne stravovanie) vo výške cca 20 €, prídavky na maloletého vo výške 25 € a sumu 200 € poskytovanú priateľom navrhovateľky v mesiacoch september až december 2014, resp. 400 € v mesiaci január 2015, pričom z týchto čiastok musela navrhovateľka uhrádzať všetky výdavky tak vo vzťahu k sebe ako i maloletému synovi (bývanie, strava, lieky atď.).Súd pritom stále vychádzal pokiaľ ide o príjem odporcu aj z príjmov, ktoré dosiahol, resp. by mohol dosiahnuť zo živnosti, keďže z doplneného dokazovania po zrušení pôvodného I.stupňového rozsudku mal súd preukázané, že príjmy zo živnosti u odporcu v roku 2014 vzrástli oproti roku 2013 takmer 2-násobne a preto sa súd v žiadnom prípade nemohol stotožniť s obranou odporcu, že zrušil živnosť z dôvodu nedostatku pracovných príležitostí a odporca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by k zrušeniu živnosti došlo zo zdravotných dôvodov na jeho strane. Súd preto zrušenie živnosti považoval za účelové a mal zato, že odporca sa bez dôležitého dôvodu vzdal ďalšieho zárobku. Súd v zmysle záverov odvolacieho súdu doplnil dokazovanie ohľadne vyjadrenia fy OdriStav s.r.o., ktorí uviedli, že na základe osobného stretnutia s navrhovateľkou usúdili, že neprejavila dostatočný záujem o prácu a možnosť zamestnať sa, avšak súd vychádzal z toho, že navrhovateľka bola resp. stále je dočasne PN, a preto pokiaľ by aj mala možnosť sa zamestnať a jej zdravotný stav to nedovoľuje, nemá možnosť zvýšiť si svoje

príjmy zo zárobkovej činnosti s tým, že vyjadrenia odporcu ohľadne účelovosti tejto PN navrhovateľky zostali len v rovine tvrdení a súd zastáva názor, že nie je oprávnený v tomto konaní preskúmať zdravotný stav navrhovateľky v tom zmysle, či je trvanie jej PN dôvodné. Súd vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam návrhu navrhovateľky vyhovel čiastočne, pokiaľ ide o sumu, ktorú žiadala navrhovateľka priznať, keď v mesiacoch september a október 2014 zoberal do úvahy fakt, že odporca si čiastočne vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke plnil dobrovoľne uhrádzaním nájomného za byt, v ktorom navrhovateľka žila so synom mesačne v sume 120 € a v mesiaci január 2015 súd nepriznal navrhovateľke výživné vôbec, keďže došiel k záveru, že v tomto mesiaci bola životná úroveň účastníkov približne rovnaká, a preto v prevyšujúcej časti súd návrh zamietol a rovnako súd priznal výživné až od podania návrhu t.j. od 2.9.2014 a nie počnúc dňom 1.9.2014 tak ako to žiadala navrhovateľka, čiže návrh navrhovateľky zamietol aj v prevyšujúcej časti pokiaľ ide o rozhodné obdobie. Vzhľadom k tomu, že celá vyživovacia povinnosť odporcu voči navrhovateľke už ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavovala zameškané výživné, toto súd umožnil odporcovi splácať v splátkach pod hrozbou straty výhody splátok po 30 € mesačne, nakoľko súd zastáva názor, že vzhľadom na aktuálnu finančnú situáciu odporcu nie je tento schopný zaplatiť zameškané výživné naraz, resp. vo vyšších splátkach.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods.2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo, v spojení s ustanovením § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p., podľa ktorého o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Pomer úspechu, resp. neúspechu v konaní svedčil v prospech navrhovateľky a táto by v zásade mala nárok na čiastočnú náhradu trov konania s tým, že v návrhu žiadala, aby súd zaviazal odporcu nahradiť jej aj trovy konania, ktoré však nijakým spôsobom nešpecifikovala a nevyčíslila, a ani zo súdneho spisu nevyplývalo, že by jej boli nejaké trovy konania vznikli, keďže od platenia súdneho poplatku bola zo zákona oslobodená, a preto súd rozhodol tak, že jej právo na náhradu trov konania nepriznal.

Podľa § 4 ods.2 písm.e) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) od poplatku je oslobodený navrhovateľ v konaní o určenie výživného, ako aj v konaní o jeho zvýšení a v konaní o uznaní alebo vyhlásení vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia o výživnom.

Podľa § 2 ods.2 veta prvá zákona o súdnych poplatkoch, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporcu, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

Podľa § 7 ods.1 veta prvá zákona o súdnych poplatkoch pri percentuálnej sadzbe je základom poplatku cena predmetu poplatkového úkonu.

Podľa § 7 ods.5 veta prvá zákona o súdnych poplatkoch, ak ide o opakujúce sa plnenie na neurčitý čas, na dobu života alebo na čas dlhší ako 3 roky, za cenu plnenia sa považuje 3-násobok ceny ročného plnenia, ak nie je ustanovené inak.

Podľa prílohy zákona o súdnych poplatkoch-Sadzobník súdnych poplatkov I-poplatky vyberané v Občianskom súdnom konaní, položka 8 písm.a) z návrhu na určenie výživného medzi manželmi, príspevku na výživu rozvedeného manžela, vyživovacej povinnosti medzi ostatnými príbuznými a v návrhu o ich zvýšení 2% z ceny predmetu, najmenej 16,50 €.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam súd zaviazal odporcu zaplatiť na účet Okresného súdu Zvolen súdny poplatok vo výške 16,50 €, keďže v tomto prípade bola vyživovacia povinnosť medzi manželmi časovo ohraničená a teda nešlo o prípad opakujúceho sa plnenia na neurčitý čas, resp. na dobu života, či čas dlhší ako 3 roky.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods.1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za

nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolať proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)